

[Arne Larsen.]

givet, at det går så galt, som der her prædikes. Jeg håber det i alle tilfælde ikke.

Så harcelerer man noget over, at boligministeren gennemfører en lovgivning uden at samarbejde med boligudvalget, at han lader sig inspirere fra anden side, og at han ligesom er fjernstyret af især Fællesorganisationen af almenyttige danske Boligselskaber. Jeg synes, det er en meget mærkværdig påstand. Er det da sådan, at et folketingsmedlem eller en minister ikke må lade sig inspirere udefra? Har han ikke lov til at tage tanker op, som bliver fremsat af den almindelige jævne befolkning og af forskellige organisationer? Mon ikke det er almindeligt, at der er en vekselvirkning mellem, hvad der sker ude omkring i befolkningen og i organisationerne, og hvad der sker her i folketinget? Det kan være ganske ligegyldigt, hvorfra inspirationen er kommet, for spørgsmålet er, om det er en rigtig inspiration, og om man har taget den rigtige konsekvens af den inspiration, der er kommet.

Sagen var bl. a. den, at det almenyttige boligbyggeri stod og står i en meget vanskelig situation, som hr. Ove Hansen skildrede det, med en 4.000-5.000 tomme lejligheder, som man ikke kan udleje. Der er et stort tab både for samfundet og for boligselskaberne, hvis disse lejligheder fortsat skal stå tomme. Derfor må man undersøge årsagerne hertil og prøve at hjælpe i denne akutte situation, og det er det, flertallet har ment sig forpligtet til.

Et af de forhold, som åbenbart var en meget stor hæmsko for at få disse lejligheder udlejet, var, at der krævedes nogle ganske kolossalt store indskud i disse boliger. I dag er man oppe på at forlange indskud på en 15.000 kr. for at komme ind i en normal familiebog. Det, at man skal optage lån på en 15.000 kr. for at komme ind i en almenyttig bolig, forrente og afdrage lånet og samtidig betale en høj husleje, har været en væsentlig årsag til, at byggeriet står tomt.

Derfor vil man ved de ændringsforslag, som nu er stillet, forsøge at lette mulighederne for at komme ind i det almenyttige boligbyggeris tomme lejligheder, og derfor anbefaler socialistiske folkeparti i høj grad de stillede ændringsforslag, som sætter beboerindskuddet ned til bogstaveligt talt det

halve af, hvad der forlanges i dag. Vi håber, at nogle af disse problemer så kan blive løst. Vi mener også, at det er rigtigt, at det byggeri, som er blevet iværksat i perioden 1968-71, får en ekstraordinær hjælp eller håndsrækning ved nedsættelse af rentesikringen til 5½ pct., og at der for det fremtidige byggeris vedkommende fastsættes en rentesikring til 6 pct. Vi synes, det er nødvendigt netop i den situation, som vi i øjeblikket befinder os i.

Men jeg vil gerne understrege flertallets bemærkninger i betænkningen, hvor der lægges vægt på, at der ikke ved gennemførelsen af disse lovforslag sker nogen fastlåsning af den fremtidige boligpolitik, som efter flertallets opfattelse må tages op til grundig og seriøs overvejelse inden for den allernærmeste fremtid. Arbejdet hermed bør snarest iværksættes, således at folketinget i løbet af folketingsåret 1973-74 kan få forelagt holdbare og samfundsøkonomisk tilfredsstillende forslag til løsning af boligproblemerne. Her er en invitation til et bredt politisk samarbejde mellem alle partier i folketinget. Vi ser gerne, at denne boligpolitiske løsning findes i folketingssamlingen 1972-73, og vi henstiller meget til VKR-partierne, at de tager arbejdstøjet på, og i boligudvalget beskæftiger sig grundigt med problemerne. Jeg tror ikke, det er tilstrækkeligt bare at gå ud til befolkningen og klarlægge sine synspunkter. Det er nu engang herinde i folketinget, sagerne skal ordnes. Jeg håber, at man fra alle sider vil medvirke til løsninger.

Det var egentlig de bemærkninger, jeg ville fremsætte i forbindelse med de to lovforslag. Jeg vil bare understrege endnu en gang, at socialistiske folkeparti ikke er tilfreds med de løsninger, som disse lovforslag er udtryk for. Vi anser det for at være en ambulancetjeneste, vi anser det for at være nødforanstaltninger, som vi imidlertid ikke vil afstå fra at medvirke til at gennemføre. Vi er lige så overbevist om og indstillet på, at de forbliver nødløsninger, at der skal endelige løsninger til, og at det ikke må vare længe, før disse kommer.

Henning Philipsen: Jeg vil ligesom hr. Ove Hansen gerne gratulere hr. Hastrup. Jeg vil føje til, at for mit vedkommende vil der jo